

Η ανααιρεσίμουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-175/03, Norbert Schmitt κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ανασυγκρότησης, καθ' άπαν το διατακτικό της.

Ακολουθώς δε

- να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως που στρεφόταν κατά της καταγγέλλουσας τη σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου του προσφεύγοντος από 25 Φεβρουαρίου 2003 αποφάσεως του EAR·
- να καταδικάσει τον προσφεύγοντα και νυν ανααιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα της αναίρεσεως.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, θεμελιώνοντας την απόφασή του σε λόγους ακυρώσεως και επιχειρήματα τα οποία ο προσφεύγων δεν είχε ούτε επικαλεσθεί ευθέως ούτε αναπτύξει επαρκώς κατά δίκαιο, παρέβη την απαγόρευση του δικάζειν ultra petita.

Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο, ερμηνεύοντας το άρθρο 4 της συναιφθείσας με τον N. Schmitt συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου υπό την έννοια ότι περιόριζε το δικαίωμα της Υπηρεσίας προς καταγγελία της συμβάσεως αποκλειστικώς και μόνον στις καταστάσεις στις οποίες οι παρεμβάσεις της Υπηρεσίας παύουν ή μειώνονται αισθητά πριν περατωθεί η εντολή της, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

Τέλος, το Πρωτοδικείο επίσης υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι είχε επέλθει παράβαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του προσφεύγοντος, ενώ από το σκεπτικό της αποφάσεως του προκύπτει ότι δεν του είχε παρασχεθεί καμμία συγκεκριμένη, ανεπιφύλακτη, συγκλίνουσα και συνάδουσα προς τις διατάξεις του καθεστώτος λοιπού προσωπικού διαβεβαίωση ότι θα παρέμενε εν υπηρεσία μέχρι πέρατος της πραγματικής εντολής της Υπηρεσίας.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 8ης Ιουλίου 2004 στην υπόθεση Finanzamt Eisleben κατά Feuerbestattungsverein Halle e.V.

(Υπόθεση C-430/04)

(2004/C 300/62)

Με διάταξη της 8ης Ιουλίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Οκτωβρίου 2004, το Bundesfinanzhof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Finanzamt Eisleben και Feuerbestattungsverein Halle

e.V., που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Δύναται ο ιδιώτης υποκείμενος στο φόρο, ο οποίος βρίσκεται σε σχέση ανταγωνισμού με οργανισμό δημοσίου δικαίου και υποστηρίζει ότι η μη φορολόγηση ή η πολύ χαμηλή φορολόγηση του δεύτερου είναι παράνομη, να επικαλεστεί το άρθρο 4, παράγραφος 5, εδάφιο 2, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (1);

(1) ΕΕ L 145, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesgerichtshof με διάταξη της 29ης Ιουνίου 2004 στο πλαίσιο εξετάσεως της αιτήσεως αναίρεσεως του Massachusetts Institute of Technology

(Υπόθεση C-431/04)

(2004/C 300/63)

Με διάταξη της 29ης Ιουνίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Οκτωβρίου 2004, το Bundesgerichtshof, στο πλαίσιο της διαδικασίας που κίνησε το Massachusetts Institute of Technology, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Προϋποθέτει η έννοια «σύνθεση δραστικών ουσιών ενός φαρμάκου» του άρθρου 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1768/92 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992 (1), σχετικά με την καθιέρωση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, ότι κάθε συστατικό στοιχείο αυτής της συνθέσεως πρέπει να αποτελεί καθαυτό δραστική ουσία με φαρμακευτική δράση;
- 2) Υπάρχει «σύνθεση δραστικών ουσιών ενός φαρμάκου» και στην περίπτωση που ένα από τα δύο συστατικά στοιχεία της συνθέσεως είναι μία γνωστή για τη φαρμακευτική δράση της ουσία για συγκεκριμένη πάθηση ενώ το άλλο συστατικό στοιχείο καθιστά δυνατή τη χορήγηση του σκευάσματος κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μεταβάλλεται η δράση του φαρμάκου κατά της πάθησεως αυτής (in-vivo εμφύτευμα με ελεγχόμενη αποδέσμευση της δραστικής ουσίας για την αποφυγή τοξικών παρενεργειών);

(1) ΕΕ L 182, σ. 1.